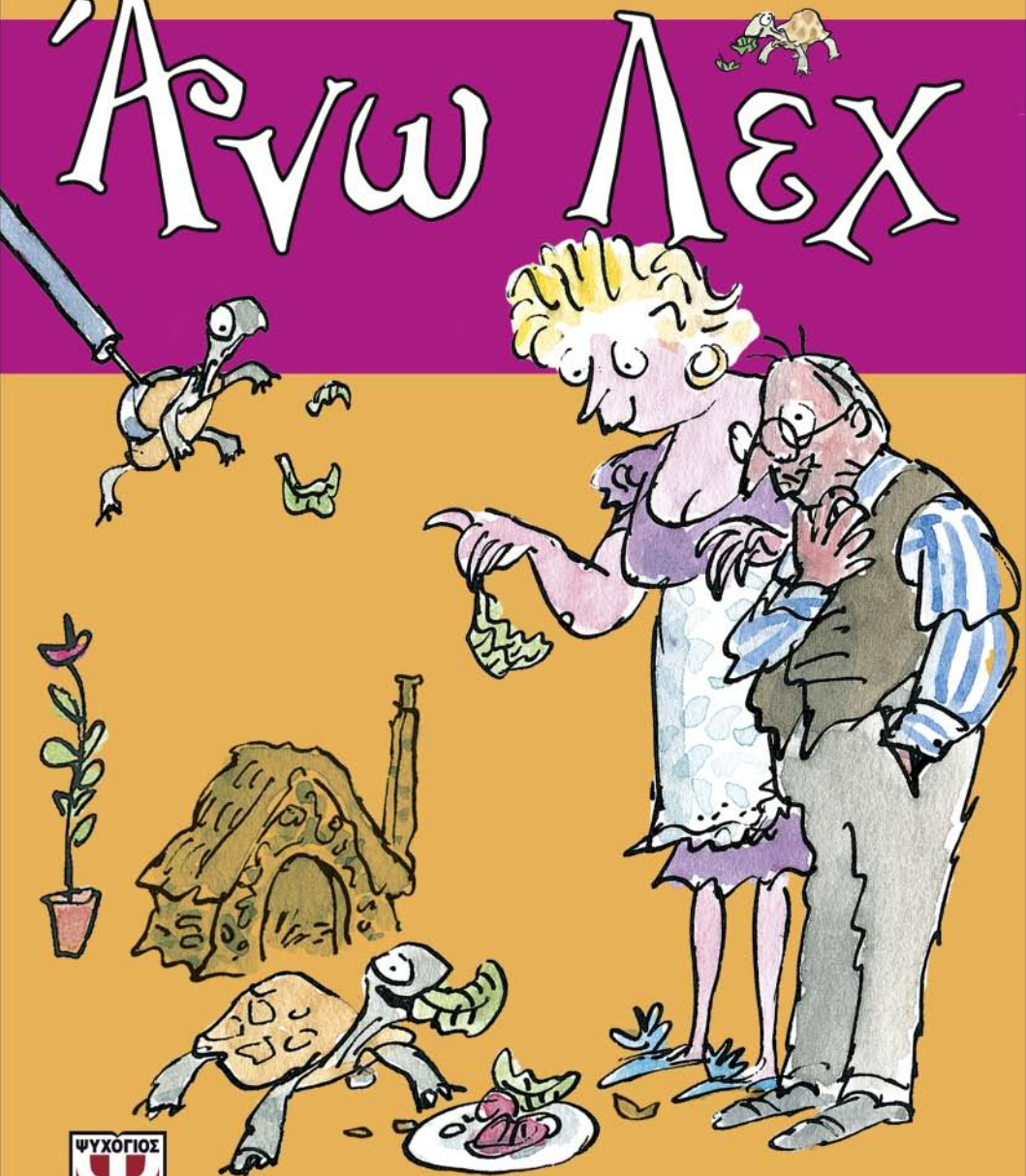

ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

Άνω Λεχ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: ESIO TROT
Από τις Εκδόσεις Puffin Books, Λονδίνο 2008
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Άνω Λεξ**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Quentin Blake
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χαρά Γιαννακοπούλου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Roald Dahl Nominee Ltd., 1990
© Εικονογράφησης: Quentin Blake, 1990
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2010

ISBN 978-960-453-729-7

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ

Άνω Λεχ

Μετάφραση:
Χαρά Γιαννακοπούλου

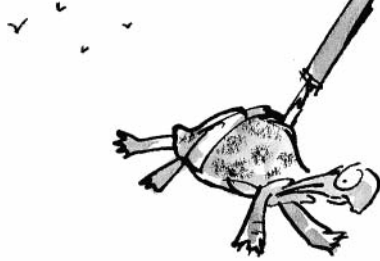
ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ είναι ένας από τους γνωστότερους σύγχρονους Άγγλους πεζογράφους. Γεννήθηκε στην Ουαλία το 1916 και πέθανε το 1990. Άρχισε τη σταδιοδρομία του γράφοντας διηγήματα για μεγάλους, αλλά πάντα τόνιζε ότι τα παιδικά βιβλία του έδιναν μεγαλύτερη ικανοποίηση. «Είναι πιο δύσκολο να γράφεις για παιδιά», έλεγε, «γιατί πιο δύσκολα κρατάς την προσοχή τους. Όταν όμως το καταφέρεις, η χαρά είναι μεγάλη». Ο Ρόαλντ Νταλ σίγουρα τα κατάφερε, γιατί τα βιβλία του –γεμάτα χιούμορ και φαντασία– έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες κι έχουν κατακτήσει εκατομμύρια παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα εξής βιβλία του συγγραφέα για παιδιά: Ο ΤΣΑΡΛΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ· Ο ΤΣΑΡΛΙ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ· ΜΑΤΙΑΝΤΑ· Ο ΜΦΓ, Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΙΛΙΚΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ· ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ· ΟΙ ΒΛΑΚΕΝΤΙΟΙ – ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΦΑΡΜΑΚΟ· Ο ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΦΟΞ – ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΔΑΧΤΥΛΟ· Ο ΤΖΙΜΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΟΡΟΔΑΚΙΝΟ· ΝΤΑΝΙ, Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ· Ο ΠΕΛΗΣ, Η ΠΑΡΔΑΛΗ ΚΙ ΕΓΩ και, για μεγαλύτερους αναγνώστες, το Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΕΝΡΙ ΣΟΥΓΚΑΡ.

Στους Κλόβερ και Λιουκ

Το γνωρίζετε ότι υπάρχει κάτι παραπάνω στον Ρόαλντ Νταλ από καλές ιστορίες;

Το γνωρίζετε ότι το 10%* των δικαιωμάτων του συγγραφέα διατίθεται στα φιλανθρωπικά ιδρύματα που φέρουν το όνομά του;

Το Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ υποστηρίζει ειδικό νοσηλευτικό προσωπικό σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο για τη φροντίδα παιδιών που πάσχουν από επιληψία, αιματικές διαταραχές και εγκεφαλικά τραύματα. Επίσης βοηθά παιδιά και νέους με προβλήματα εγκεφαλικά, αιματικά αλλά και ανάγνωσης και γραφής – θέματα που πάντα απασχολούσαν τον Ρόαλντ Νταλ κατά τη διάρκεια της ζωής του – μέσα από δωρεές τόσο σε βρετανικά νοσοκομεία και φιλανθρωπικά ιδρύματα όσο και στα ίδια τα παιδιά και στις οικογένειές τους.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ, που εδρεύει στο Γκρέιτ Μίσηντεν λίγο έξω από το Λονδίνο, βρίσκεται στο χωριό του Μπάκιγγαμσιρ όπου ζούσε και έγραφε ο Ρόαλντ Νταλ. Στην καρδιά του Μουσείου, σκοπός του οποίου είναι να εμπνεύσει την αγάπη για την ανάγνωση και τη γραφή, εκτίθεται το μοναδικό αρχείο του από επιστολές και χειρόγραφα. Εκτός από δύο χώρους όπου οι επισκέπτες μπορούν να διασκεδάσουν μαθαίνοντας για τη ζωή και το έργο του συγγραφέα, το Μουσείο στεγάζει επίσης ένα διαδραστικό Κέντρο Ιστορίας. Πρόκειται για ένα μέρος όπου δάσκαλοι, μαθητές και οικογένειες μπορούν να εξερευνήσουν το συναρπαστικό κόσμο της δημιουργικότητας, της ανάγνωσης και της γραφής.

www.roalddahlfoundation.org

www.roalddahlmuseum.org

Το Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (RDF) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1004230.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ (RDMSC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1085853.

Το νεοϊδρυθέν Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) υποστηρίζει το έργο των RDF και RDMSC.

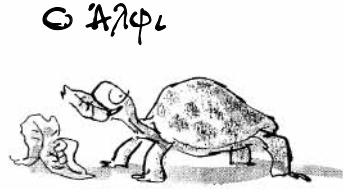
---

* Τα δικαιώματα αυτά είναι καθαρά.

ΤΗΡΗΣΤΕ ΜΑΣ...

Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΧΩΠΙ

Ο ΑΓΓΕΛΙ

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΤΣΟΥ

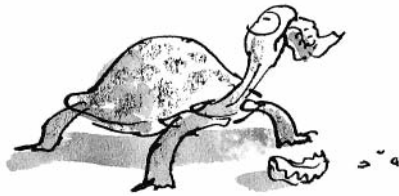

Η ΚΥΡΙΑ
ΣΙΑΒΕΡ

Ο ΧΕΛΩΝΟΠΛΑΣΤΗΣ

Σημείωμα του συγγραφέα

Πριν από μερικά χρόνια, όταν και τα δικά μου παιδιά ήταν ακόμη μικρά, είχαμε πάντα μια-δυο χελώνες στον κήπο. Εκείνη την εποχή, ήταν πολύ συνηθισμένο να βλέπεις οικογένειες να έχουν για κατοικίδιο μια χελώνα στον κήπο ή στην αυλή. Μπορούσες να τις αγοράσεις αρκετά φτηνά από όλα τα πετσοπ και ήταν μάλλον από τα κατοικίδια που σε ταλαιπωρούσαν λιγότερο απ' όλα. Άσε που ήταν και ακίνδυνα.

Οι χελώνες εισάγονταν στην Ευρώπη κατά χιλιάδες, μέσα σε κασόνια, και έρχονταν

κυρίως από τη βόρεια Αφρική. Πριν από λίγα χρόνια, όμως, ψηφίστηκε ένας νόμος που έλεγε πως ήταν παράνομο να φέρνεις χελώνες στη χώρα. Αυτό δεν έγινε για τη δική μας προστασία – οι καημένες οι χελώνες δεν πείραξαν ποτέ κανέναν· έγινε για το δικό τους καλό και μόνο. Βλέπετε, οι έμποροι στρίμωχναν τις χελωνίτσες κατά εκατοντάδες μέσα σε ένα κασόνι, χωρίς φαγητό και νερό και με τέτοιες φριχτές συνθήκες, ώστε πολλές πέθαιναν στο ταξίδι. Έτσι, για να μη συνεχιστεί αυτή η βαναυσότητα, η κυβέρνηση αποφάσισε να σταματήσει τελείως τις εισαγωγές.

Όσα θα διαβάσετε σ' αυτή την ιστορία συνέβησαν την εποχή που τα πεισοπούλουν ακόμη χελώνες και όλοι μπορούσαν να αγοράσουν μία αν ήθελαν.

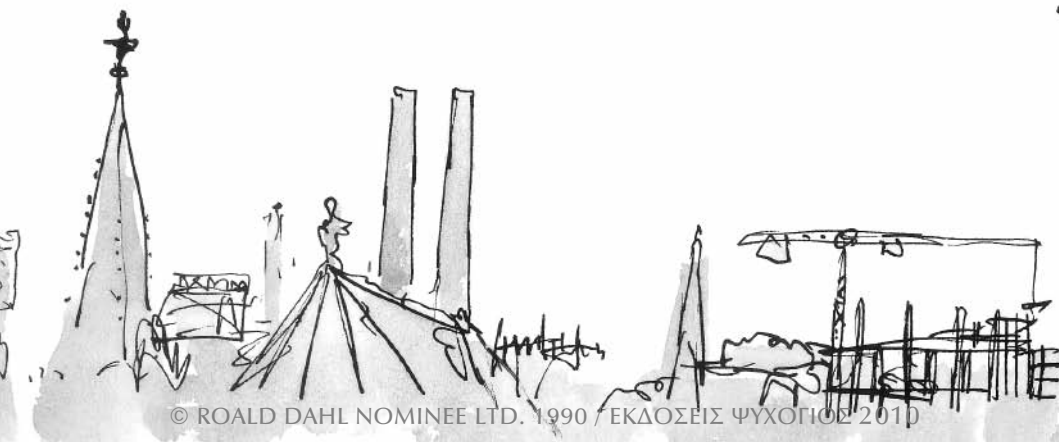

Ο κύριος Χόπι ζούσε σε ένα μικρό μικρό διαμέρισμα, σε μια μεγάλη μεγάλη πολυκατοικία. Ζούσε μόνος του. Και σε όλη του τη ζωή μόνος ήταν, μα τώρα που είχε πάρει μια σύνταξη από τη δουλειά του, ένοιωθε ακόμη πιο μόνος.

Ο κύριος Χόπι δυο αγάπες είχε στη ζωή του. Η μία ήταν τα λουλούδια στο μπαλκόνι του· λουλούδια σε γλάστρες, σε πανέρια, σε βαρέλια, παντού – και το καλοκαίρι, το μικρό μπαλκόνι γινόταν ένα πανηγύρι από χρώματα.

Η δεύτερη αγάπη του κυρίου Χόπι ήταν ένα μυστικό που το κρατούσε καλά φυλαγμένο μέσα του.

Το μπαλκόνι ακριβώς από κάτω από του κυρίου Χόπι ήταν πιο μεγάλο από το δικό του και εξείχε λιγάκι από το κτίριο. Έτσι ο κύριος Χόπι είχε πάντα θαυμάσια θέα του τι γινόταν στο μπαλκόνι εκείνο, που ανήκε σε μια πολύ ελκυστική μεσόκοπη κυρία, ονόματι κυρία Σίλβερ. Η κυρία Σίλβερ ήταν χήρα και ζούσε κι εκείνη μόνη της. Και παρόλο που δεν το ήξερε, εκείνη ήταν η μυστική αγάπη του κυρίου Χόπι! Χρόνια ολόκληρα την αγαπούσε απ' το μπαλκόνι του, μα ήταν τόσο ντροπαλός, που ποτέ δεν είχε καταφέρει να της δείξει έστω και μια τόση δα υπόνοια της αγάπης του.

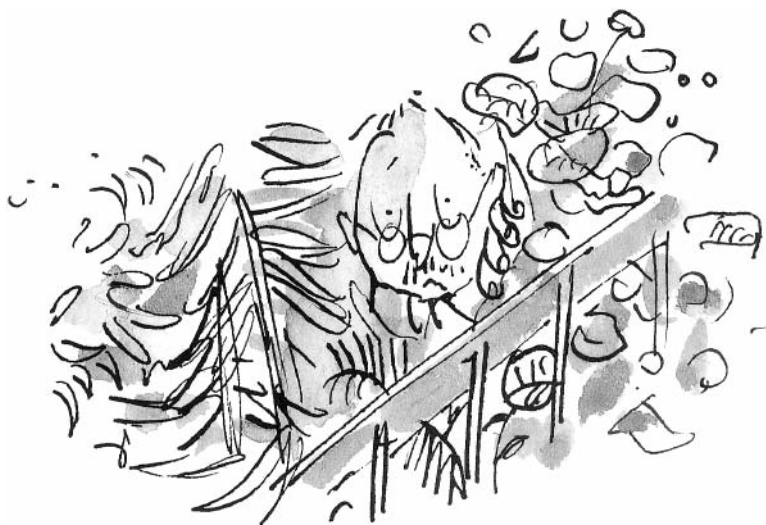
Κάθε πρωί, ο κύριος Χόπι και η κυρία Σίλβερ αντάλλασσαν δυο-τρεις τυπικές κουβέντες, ο ένας κοιτώντας επάνω από το κάτω μπαλκόνι κι ο άλλος κοιτώντας κάτω από το επάνω μπαλκόνι, αλλά μέχρι εκεί. Η απόσταση ανάμεσα στα μπαλκόνια τους μπορεί να ήταν ελάχιστη, αλλά στον κύριο Χόπι φάνταζε σαν να τους χώριζαν χιλιάδες χιλιόμετρα. Λαχταρούσε να καλέσει την κυρία Σίλβερ σπίτι του, για ένα τσάι με μπισκότα, αλλά κάθε φορά που οι λέξεις πήγαιναν να σχηματιστούν στα χείλια του, το θάρρος του τον εγκατέλειπε. Όπως είπα, ήταν ένας πολύ πολύ ντροπαλός άνθρωπος.

Αχ, αχ, έλεγε συνέχεια από μέσα του. Αχ και να μπορούσε να κάνει κάτι φοβερό, όπως να της σώσει τη ζωή από μια συμμορία ένοπλων κακοποιών, ας πούμε, κάτι που θα τον έκανε ήρωα στα μάτια της. Αχ και να μπορούσε...

Το πρόβλημα με την κυρία Σίλβερ ήταν πως

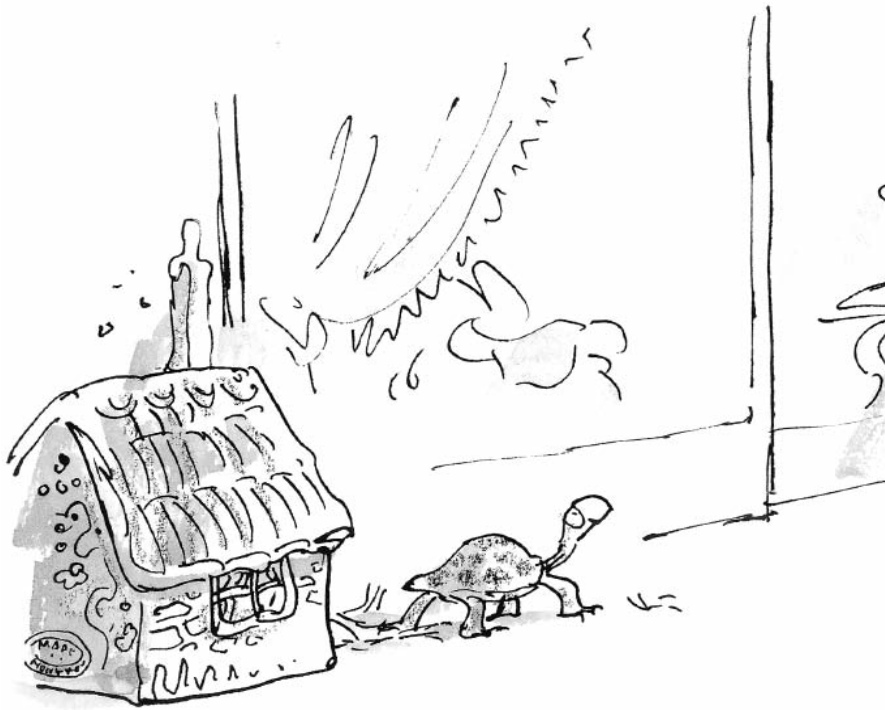
όλη της την αγάπη την έδινε σε κάποιον άλλο και αυτός ο άλλος ήταν μια μικρή χελώνα που την έλεγαν Άλφι. Κάθε μέρα, όταν ο κύριος Χόπι έσκυβε στο μπαλκόνι του και κοιτούσε το δικό της, έβλεπε την κυρία Σίλβερ να ψιθυρίζει τρυφερά λογάκια στον Άλφι και να του χαϊδεύει το καβούκι. Ε, το πόσο ζήλευε, δε φαντάζεστε! Αχ, καθόλου δε θα τον πείραζε να γινόταν κι εκείνος χελώνα, αν ήταν να την ακούει να του ψιθυρίζει τρυφερά λογάκια στ' αυτή και να του χαϊδεύει το καβούκι.

Ο Άλφι ζούσε χρόνια με την κυρία Σίλβερ. Έμενε στο μπαλκόνι της χειμώνα-καλοκαίρι. Η κυρία Σίλβερ του είχε βάλει και σανίδες στις άκρες του μπαλκονιού, για να κάνει τις βόλτες του χωρίς να κινδυνεύει να πέσει στο κενό, ενώ σε μια γωνιά υπήρχε ένα σπιτάκι όπου ο Άλφι έμπαινε τη νύχτα για να κοιμηθεί.

Όταν ο καιρός άρχιζε να κρυώνει, κάπου το Νοέμβρη, η κυρία Σίλβερ γέμιζε το σπιτάκι του Άλφι με ξερά χόρτα και η χελώνα κωνόταν από κάτω και κοιμόταν μήνες ολόκληρους, χωρίς φαγητό και νερό. Έπεφτε, δηλαδή, σε χειμερία νάρκη.

Κι όταν πλησίαζε η άνοιξη και ο Άλφι ένιωθε τον καιρό να ζεσταίνει σιγά σιγά, ξεμύτιζε από το σπιτάκι του και έκανε τα πρώτα του βηματάκια στο μπαλκόνι. Ε, εκεί να δείτε χαρά που έκανε η κυρία Σίλβερ! Χτυπούσε παλαμάκια και φώναζε καταχαρούμενη: «Καλωσήρθες, Άλφι μου, αγαπούλα μου γλυκιά! Αχ, πόσο μα πόσο μου έλειψες!»

Κάτι τέτοιες στιγμές ήταν που ευχόταν ο κύριος Χόπι να έπαιρνε τη θέση του Άλφι και να γινόταν χελώνα.

Και τώρα πάμε σε ένα πολύ συγκεκριμένο πρωινό του Μαΐου, ένα πρωινό πολύ φωτεινό, που άλλαξε τη ζωή του κυρίου Χόπι με τον πιο απρόσμενο τρόπο. Ήταν σκυμμένος στα κάγκελα του μπαλκονιού του και κοιπούσε την κυρία Σίλβερ που σέρβιρε στον Άλφι το πρωινό του.

«Πάρε μια καρδιά μαρουλιού, αγαπούλα μου», του έλεγε. «Να και μια φετούλα φρέσκια ντομάτα κι ένα τραγανό κομματάκι σέλερι».